Štev. 112. (Posamezna številka 8 vinarjev.) **V Trstu, v ponedeljek, 23. aprila 1917.** **Letnik XLII.**

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinost". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 31·20
Za pol leta . . . . . „ 15·60
za tri mesece . . . . . „ 7·80
za nedeljsko izdajo za celo leto . . . . . „ 6·20
za pol leta . . . . . „ 3·60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 8 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone.
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . *mm* po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . *mm* po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . „ 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti" — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilnični račun št. 841.652.

Avstrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 22. (Kor.) Uradno se razglaša: 22. aprila 1917.

Vzhodno bojišče. — Na številnih mestih fronte živahen ogenj artiljerije in minovk.

Italijansko bojišče. — Na primorski fronti je vladalo tudi včeraj nad vse živahno sovražno letalsko delovanje. V ozemlju Dreizinnen so črnovojniški oddelki vdrli v neko sovražno postojanko poleg koče »Dreizinnen«, so ujeli enega častnika in 75 mož ter uplenili dve strojnici. Sicer se je držalo bojno delovanje v običajnih mejah.

Jugovzhodno bojišče. — Nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 22. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 22. aprila 1917.

Zapadno bojišče. — Armada kraljeviča Ruprehta: Na več mestih flandrske in artoiške fronte se je artiljerijski boj ojačil in razširil. Severno Scarpe je naraščal od časa do časa do skrajne srditosti. Pred našimi črtami kretajoče čete smo obstreljevali z uničevalnim ognjem. Močnejši angleški poizvedovalni sunek na severnem bregu potoka smo vrgli s protinapadom. Na angleški fronti severozapadno St. Quentina dopoldne majhni boji. Južno Somme samo artiljerijsko delovanje. — Armada nemškega prestolonaslednika: Ob Aisni in v Šampanji je skoraj vsepovsod do večera ostalo bojno delovanje pičlo. Pri Berry au Bacu so naša naskočna krdela razstrelila francosko strelnico s posadko vred. Pri Braye, Hurtebise Ferme, ob cesti Reims—Neufchapelle, severno Prosnesa in na zapadnem bregu Suippese boji, ki so se za sovražnika končali izgubonosno. Južno Riponta smo zavrnili francoski sunek. — Armada vojvode Albrehta Virtemberškega: Položaj je neizpremenjen. — Nasprotniki so včeraj v zračnem boju izgubili šest letal, od katerih jih je pet sestrelil zasledovalni oddelek ritmojstra barona Richthofna. Mornariški letalci so nad Nieuportom užgali sovražni zrakoplov in ga vrgli v morje.

Vzhodno bojišče. — Nič novega.

Makedonska fronta. — Oživljajoče bojno odelovanje v kolenu Černe in jugozapadno Dojranskega jezera.

Prvi generalni kvartirmojster:
pl. Ludendorff.

VEČERNO POROČILO.

BEROLIN, 22. (Kor.) Srdit topovski boj v posameznih odsekih artoiške fronte. Pehotni boj se vrši pri Lensu. Ob Aisni in v Šampanji je dan doslej potekel večinoma mirno. Samo severovzhodno Soissonsa živahen ogenj. — Z vzhoda nič novega.

Boji na zapadu.

BEROLIN, 21. (Kor.) Wolffov urad poroča: Silna borba ni, kot že zadnje dni, več kazala slike enotne, po velikih strateških načrtih vojene bitke, temveč se je razpustila v posamezna srdita bojna dejanja, ki bi mogla doseči samo krajevne uspehe. Tudi včeraj so Francozi ponavljali svoje obupne poizkuse, da bi si priborili postop iz nižine Aisne na gričevje Chemin des Dames. Njihovi napadi so kot včeraj razpadli v nemškem ognju. Nemcem so se posrečili protisunki, ki so jim južno Cernyja donesli pridobitev ozemlja. Tudi vzhodno Craonne, v okolišu med Craonnein potokom Milette, se je izjalovil srdit francoski naskok, ki je bil izveden po besnem bobnajočem ognju s podporo oklopnih voz proti šestim zvečer. Drimontski blok, vrtišče bojne fronte, je bil tudi zopet napaden, a zopet zastonj in ob težkih francoskih in ruskih izgubah. Severno nekaj malo kilometrov od Reimsa oddaljenega Bethenyja smo dele sovražnih jarkov pred našo fronto očistili ter pri tem ujeli 2 podčastnika in 14 mož. Severozapadno Auberive, na vzhodnem krilu bojne fronte, se je položaj splošno izpremenil malo. Na obeh straneh labasseeškega prekopa srdit minovški ogenj, tudi težkih kalibrov.

Cesar Viljem prestolonasledniku.

BEROLIN, 22. (Kor.) Wolffov urad poroča: Cesar Viljem je povodom zmagovito odbitega napada ob Aisni in v Šampanji poslal naslednjo brzojavko prestolonasledniku: »Tvojemu poveljstvu podrejene čete vseh nemških plemen so z jeklenotrdno voljo in krepko vojene izjalovile veliki francoski predor ob Aisni in v Šampanji. Pehota je tudi tam zopet imela najtežje delo ter je tudi v kar najpogumnejšem vztrajanju in neodoljivem napadu, z neumorno pomočjo artiljerije in drugega orožja, storila velike stvari. Poveljnikom in četam sporočam svojo in domovine zahvalo. Bitka ob Aisni in v Šampanji še ni končana. Vsi, ki se bore tamkaj in krvave, pa naj vedo, da se vsa Nemčija spominja njihovih dejanj in je ž njimi trdno odločena, da boj za obstanek dovojuje do zmagovitega konca. V to pomagaj Bog! — Viljem I. R.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 21. (Kor.) Generalni štab poroča: Macedonska fronta: Angleški poizvedovalni oddelek s 4 oficirji je prodiral proti našim postojankam ob vznožju Belašice zapadno Doljnega Poroja, a so ga naše sprednje enote sprejele z ognjem in obkolile. Sovražnik je pobegnil in je ostavil v naših rokah ujetnike, med njimi enega oficirja. Južno Seresa smo s topovskim ognjem razpršili eskadron in dva voda sovražne pehote. Na vsej fronti topovski ogenj. — Romunska fronta: Pri Tulceji pičel ogenj strojnih pušk. Vzhodno Tulceje pičlo topovsko delovanje. Pri Isaceji posamični topovski streli.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Iz glavnega stana se poroča: Sinajska fronta: Po naši zmagoviti bitki pri Gazi se je umaknil sovražnik s težkimi izgubami v svoje izhodne postojanke. Naše izgube v bitki so bile neznatne. En sovražen letalec je bil od enega naših letalcev sestreljen, drugi pa po obrambnih topovih prisiljen, da je pristal: voditelj letala je bil ujet. Na sovražna taborišča in rezerve je bilo zmetanih 300 kg bomb. Dognano je bilo, da je sovražno brodovje namenoma obstreljevalo veliko mošejo v Gazi; mošeja je bila razrušena. — Na ostalih frontah nobenih važnih dogodkov. — V bližini otoka Milosa je eden podvodnik potopil neko sovražno prevozno ladjo z dvema dimnikoma, okoli 12.500 t. — V Hedžasu so izvršili uporniki zopet napade na železniško črto, a so bili odbiti s težkimi izgubami.

DOGODKI NA MORJU.

LONDON, 21. (Kor.) Uradno se objavlja: Ponoči je pet nemških rušilcev skušalo prodreti proti Doverju ter so oddali več salv. Sovražnik je naletel pred Doverjem na dve stražni ladji. Potopila sta se najmanj dva sovražna čolna, mogoče pa je, da so se potopili trije. Ostale ladje so se umaknile v največji naglici. Mi nismo vtrpeli nobene materijalne škode. Naše izgube so izredno lahke. 10 nemških častnikov in 95 mož smo spravili na varno.

Nova Rusija.

Povelje generala Gurka centru ruske fronte.

PARIZ, 21. (Kor.) »Petit Parisien« poroča iz Petrograda: Genral Gurko pravi v dnevnem povelju na armado v centru, da je nedopustno, da bi v aktivni armadi vojaški odseki sami imenovali svoje oficirje. Tudi se ne more pričakovati, da bi voditelji in višji oficirji sodelovali s podrejenimi podčastniki, kriso jim neznani.

Novo stališče Rusije glede Carigrada in morskih ožin in mirovno vprašanje.

LUGANO, 21. (Kor.) O novem stališču Rusije v vprašanju Carigrada in morskih ožin poroča londonski dopisnik lista »Giornale d'Italia«: Angleški politični krogi doznavajo z zadoščenjem, da bi se Rusija zadovoljila z internacijonalizacijo morskih ožim, ter so mnenja, da bi osrednje vlasti pri trdile taki rešitvi, s čimer bi mirovni problem postal veliko enostavnejši. V Londonu pripisujejo izjavam ruske provizorične vlade velikansko važnost. Ker se Rusija najbrž odpove gotovim teritorijalnim kompenzacijam v evropskem orijentu, bi bil to korak dalje v smeri možnosti, da bi se vojna hitro končala. Ako je res, da bi bile osrednje vlasti pripravljene pritrditi internacijonalizaciji morskih ožin, ostaja možnost miru podrejena samo še izidu vojaških operacij na evropskih frontah; na tisoče razlogov pa govori za domnevo, da stojimo pred definitivno rešitvijo teh operacij.

Kriza na Španskem.

MADRID, 21. (Kor.) Kralj je vzpostavil ustavna poroštva.

Demisija španskega poslanika pri Vatikanu.

MADRID, 21. (Kor.) Španski poslanik pri Vatikanu, Calbeton, je podal demisijo.

Nevtralnost Švedske.

STOCKHOLM, 21. (Kor.) Zastopnik Associated Pressa je imel z ministrom za vnanje stvari Lindemannom konferenco, tekom katere je izjavil, da smatra tudi nova vlada za svojo glavno nalogo, da vztraja neomajno in dosledno pri nepristranski nevtralnosti, ker je s tem neodvisnost in samostojnost Švedske najbolje zavarovana in preprečeno obenem zapletenje v vojno.

Francosko časopisje proti Grški.

KRISTIJANIJA, 21. (Kor.) V francoskem časopisju se je pričela splošna hujskaška kampanja proti Grški.

Cesarska dvojica na Tirolskem.

INOMOST, 22. (Kor.) Veličanstvi cesar in cesarica sta danes, potujoč v Bolcan, ob 5'30 zjutraj s posebnim dvornim vlakom zapadne železnice dospela semkaj ter sta po 10minutnem postanku potovala dalje.

BOLCAN, 22. (Kor.) Veličanstvi sta danes ob 10 dopoldne dospela semkaj. Na kolodvoru se je poveljnik armadne skupine javil vladarju. Vladarska dvojica je prisostvovala tihi maši. Ob 12 se je v navzočnosti cesarske dvojice izvršila otvoritev umetniške razstave tirolskih cesarskih lovcev. Ob 2 popoldne sta se vrnila na Dunaj.

Splavljenje »Mackensena«.

BEROLIN, 22. (Kor.) Danes splavljena velika križarka je bila na povelje cesarja Viljema krščena za »Mackensena«. Krst je izvršila soproga generalnega vojnega maršala pl. Mackensena.

Prvi predsednik upravnega sodišča umrl.

DUNAJ, 22. (Kor.) Danes ponoči je na posledicah influence umrl prvi predsednik upravnega sodišča, član gosposke zbornice Olivier marki Bacquehem v 69 letu svoje starosti.

Čas je tu, da uredimo svojo domačo hišo!

Član gosposke zbornice A. Otokar Zeithammer dovrši v tem letu 85. leto svoje dobe. Ta povod porabljajo »Narodni listy«, da izkazujejo možu največje časti. Označajo ga kot najstarejega in najodličnejega češkega politika. Še danes zasleduje profesor Zeithammer — pripoveduje rečeni list — z jasnim duhom vse javne stvari, priobčuje dragocena razmišljevanja in spomine iz časov naših konstitucijonelnih bojev in izreka bistre sodbe o naših sedanjih razmerah, ker se vsled visoke starosti ne more udeleževati zborovanj in posvetovanj javnih podjetij. Odlične osebe **vseh čeških strank** obiskujejo gospoda profesorja, da se razgovarjajo žnjim o javnih stvareh. Vsi njegovi čestilci mu žele skorajšnjega in popolnega ozdravljenja.

Zakaj omenjamo tu tega pojava iz češkega javnega življenja? Zato, ker nam daja zopet zgled, kako bi morali tudi mi Slovenci urediti občevanje med politiki različnega mišljenja, ker nas uči, da je edino zdravo tisto razmerje, ki sloni na medsebojnem spoštovanju in uvaževanju, četudi smo morda v čem različnih mnenj o tem ali onem. Zeithammer je »Staročeh«, je bil sotrudnik pok. F. L. Riegra, torej eden prvakov stranke, ki so jo Mladočehi strmoglavili, uprizorivši proti njej po tistih »punktacijah« — dogovorom z Nemci — silen vihar v vsem narodu! In »Narodni Listy« so glavno glasilo nekdanjih Mladočehov! In vendar se klanjajo v največjem spoštovanju pred političnim nasprotnikom! In vendar prihajajo k Zeithammru odlične osebe **vseh** čeških strank, da čujejo njegovo besedo, njegovo sodbo, njegov nasvet, kako treba, da bo koristno za skupnost naroda!

Kako pa je bilo pri nas Slovencih še pred nedolgo? Nudili smo naobratno — prezalostno sliko! Kar je prišlo od političnega nasprotnika, je bilo črno, tudi če je bilo v resnici belo. Kar je nameroval politik iz nasprotne stranke, ni bilo dobro, tudi če je bil namen najbolji, tudi če je bilo očividno pričakovati koristi za narodno stvar! Vsak nasvet, ki ga je dal javno delujoč mož, ki ni bil pristaš stranke, je bil slab, tudi če je bil stvarno opravičen in namen najplemeniteji.

Nikdar — tudi če je šlo za najvišje, naravnost življenske interese narodne skupnosti — ni bil kriterij za presojanje namenov drugih in uravnavanje lastnega postopanja, kakor bi moral biti: v vprašanju, kaj piše, kaj hoče, je-li dobro, kar nameruje, ampak edino in izključno le v vprašanju: **kdo** se oglaša, **kdo** hoče, **kdo** kaj nameruje?!

Bili smo taki, ker nismo bili — kar odkrito priznajmo — še politično zreli in zato tudi ne sposobni za strankarske boje v oblikah, ki veljajo v politično zrelih narodih! Mesto ne le dopuščenega, marveč celo koristnega, ves napredek pospešujočega tekmovanja, smo imeli le od strasti in strankarskega fanatizma zaslepljena otepanja in medsebojno pobijanje brez ozira na možnost, da udarci ne zadevljejo le političnega nasprotnika, le nasprotne stranke, marveč da krvave pri tem tudi in morda še bolj drugi interesi — interesi, **ki bi jih morali najprej in v prvi vrsti braniti — tako eni kot drugi!**

Iz tega razpaljenega strankarskega fanatizma se je razvila v nas najčrneja zavist med strankami in osebami, da smo izpodkopavali ugled in kredit drug drugemu, ker smo bili tako nizkotni, da **drug drugemu nismo privoščali nobenega uspeha tudi ob najboljih zasnovah.** Drug drugemu smo izpodkopavali tla, drug drugega smo spravljali ob zaupanje. A posledica? Izgubljali smo zaupanje, ugled in ceno vsi skupaj: pri nasprotnikih in prijnjih, ki bi nam bili radi prijatelji in zavezniki! — Pri tem je krvavo trpela skupna narodna stvar v vseh pogledih: narodno, politično, gospodarsko in — moralično!!

To so bili naši grehi! Češki politiki pa hodijo drug k drugemu, se razgovarjajo tudi s političnim drugomišljenikom in slušajo njegovo sodbo in njegove nasvete! **To je čednost politično zrelega naroda, čednost resnične ljubavi in zvestobe do svojega naroda!**

Poleg naših grehov gledamo zglede češke čednosti!

Naj nam ne prihaja nikdo s prigovorom, da sedanji veliki in preresni časi niso primerni za take rekriminacije radi naše domače mizerije, češ, da je vse to premalenkostno spričo veličine dogodkov in njihove zgodovinske znamenitosti! Mi pa pravimo: ravno sedaj je potrebno izpoznanje, kako in koliko smo grešili! Dogodki, ki naj bi jim — v smislu omenjenega prigovora — radi njih svetovne znamenitosti posvečali izključno vso svojo pozornost, **se bližajo kraju in s tem se primiče čas, ki bo zahteval, da uredimo svojo razmetano domačo hišo, da uredimo svoje medsebojne razmere tako, da se vsposobimo za veliko delo, za velike naloge, od katerih rešitve bo odvisna naša bodoča usoda, naša narodna bodočnost — naloge, ki nam morajo biti skupne vsem, ako je v nas še zavesti, da smo sinovi slovenskega naroda!**

Zato se obračamo do vseh, ki imajo besedo v narodu, ki bodo odločali pri urejanju naše domače hiše s pozivom in iskreno prošnjo: poskrbite, da se bomo izogibali grehov in da bomo posnemali čednosti — politično zrelega naroda!

Dobičkanosnost vinogradništva.

(Dopis.)

V nedeljski številki »Edinosti« z dne 15. t. m., štev. 104, ste ponatisnili iz »Zadruge« spis »Dobičkanosnost vinogradništva«. Zadruga je posnela ta spis iz »Allgemeine Weinbauzeitung«. Spis je, kar se tiče sestave računa, popolnoma nepravilen in napačen ter je do skrajnosti nestrokovnjaški. Objavljanje takih spisov je silno napačno in škodljivo, in sicer iz sledečih razlogov:

1. Vinogradniki sami ne poznajo rentabilitete svojih vinogradov, se sami varajo in s takimi spisi se jih v njih mnenju še potrja, kajti v resnici so stroški znatno večji in je rentabiliteta vinarstva v resnici **znatno manjša.**

2. Če tak spis dobi v roke kak sodnik, kateremu je itak praktično življenje popolnoma tuje, se nanj sklicuje in uboge vinogradnike kaznuje zaradi navijanja cen.

3. Na Primorskem so uveljavili krivično nizko maksimalno ceno za vino, po kateri so ga zasegali in povzročitelj se sedaj baha, da je državi prihranil 30 milijonov kron, a na drugi strani so ravno isti plačevali ogrsko židovsko vino čez 3 K za liter. Če so res prihranili 30 milijonov kron, so jih vzeli iz žepov ubogih Primorcev, katerim ta vsota ne zadostuje za nakup živil, ki so na Primorskem neznosno draga. Tudi se ne vpošteva, da se je v tržaškem, senožeškem in goriškem okraju pokradlo najmanj polovico grozdja.

PODLISTEK.

Milijonar, ki je izginil.

Roman. Francoski spisal **Evgen Chavette.**

Ko je de Cambiac dovršil svoje pozdrave, je dejal Ravannes:

— Oprosti, Cambiac, kako, vraga, da si prišel sam? Dolgčas ti bo tako osamljenemu tu med nami tremi ljubavnimi dvojicami.

— O, baron bo užival svoje spomine, — je odgovoril Lancenis in pogledal markizo.

Gospa de Brageron se je delala, kot bi ne bila razumela tega namigavanja na preteklost. Smehljala se je še dalje enako prijazno, a mislila si je sama pri sebi:

— Lancenis ima še vedno svoj strupeni jezik. Prav sem storila, da sem se zanašala nanj. Prepričana sem, da bo dal o pravem času povod za zaželjeni spor.

— Čujte! — je dejala predsednica, — ali ni to zvon v stolnici, ki ga slišimo sedaj?

— Da, to zvonjenje je znamenje, da je obsojenec zapustil notredamsko cerkev, kjer je opravil cerkveno pokoro, in da prihaja sedaj na Grèvejski trg, — je odgovoril Lozeril.

— K oknom, moje dame, k oknom! Voz pride vsak čas na izpregled, — je zaklical Ravannes.

Strahoviti hrup množice, ki se je gnetla po trgu, je dokazoval, da je množica že zagledala obsojenca oddaleč.

Takoj nato je voz prispel na Grèvejski trg.

— Ali vam pogled na obsojenca olajšuje vaš bolni želodček, moja nežna golobičica? Ali se počutite bolje? — je vprašal porogljivo Ravannes svojo predsednico.

— Ali, dragi prijatelj, dolgočasite me s svojimi neprestanimi dovtipi in šalami o mojem želodcu.

— Ne govorite vendar tako, sladkost mojega življenja! Strahovito me žalostite. Vsa strahota te bolezni tiči vendar v dejstvu, da dotičniki, ki jo imajo, sami ne vedo ničesar o njej.

— Ravannes, povem vam, čisto nervozno me napravite! — se je hudovala okrogla lepotica, ki je bila že nestrpna zaradi neprestanega roganja svojega ljubimca, katerega je zelo razveseljevala njena požrešnost.

— O balzam mojega življenja! Ne bodite vendar tako lahkomiselna v tej stvari. Zdravite se vendar, rotim vas, angel moje sreče. Poizkusite vendar in popijte med svojimi rednimi šestimi jedmi vselej vsaj po štiri čokolade. Če vam to stori dobro, bom zopet imel nekoliko upanja.

Tedaj je Cartouche stopil z voza in se je dal odpeljati v mestno hišo.

— Aj! To je vendar zelo galantno napram vam, vi svetla luč mojega srca, — je dejal Ravannes.

— Zakaj? — je vprašala predsednica.

— Ljubeznivi zločinec si je najbrž dejal, da bi preveč zavlekel obed, ko bi se dal takoj treti, in vi zaradi slabega stanja svoje prebave vendar tako zelo potrebujete nekoliko kosilca. Zato je izjavil, da hoče podati svojo izpoved, da vam tako pribavi toliko časa, da si morete ublažiti svoje bolečine. Ponavljati moram, da je zelo galanten.

Upanje, da bo že takoj sedaj mogla obedovati, je bilo povod, da predsednica prav nič ni zamerila te ponovne šale na njen račun. In sploh je bila res pojedina najbrže sredstvo za preganjanje dolgega časa. Bilo je že dve popoldne, in v tistih časih je veljal še stari običaj, da se je obedovalo opoldne. Tako torej družbi ni manjkalo teka.

Družba se je takoj vsedla k mizi. Na prvi klic so prišli krčmar Jeronim in njegovi natakarji s kadečimi se skledami in številnimi steklenicami.

— Da, — je menil Ravannes, — ker mora imeti Cartouche težko breme na svoji vesti, imamo dovolj časa, preden se vrne. Torej le zdravite se, vi zibelka dražesti, zdravite se temeljito, izdatno.

Predsednica le zato ni odgovorila ničesar, ker je že pridno delala.

Obed sta solila sproti Lancenis s svojimi žgočimi dovtipi in Ravannes s svojim roganjem.

— Le posilite se, kraljica divote, — je ponavljal Ravannes vedno zopet napram svoji sosedi, — posilite se, rotim vas. Bolezen vam nalaga to dolžnost; pokorite se njenim okrutnim zahtevam.

Mala dražestna nenasitnica pa ni potrebovala nikakršnega izpodbujanja, kajti njeni mali, beli zobiči so mleli neprestano v njenih malih, vedno polnih ustih.

Baron de Lozeril, ki je dobro preudarjal vsako svojo besedo, je bil tako prostodušno vesel, in vedno se smehljajoča markiza de Brageron je, vkljub strupenim Lancenisovim namigavanjem, očividno tako popolnoma pozabila preteklost, da je de Cambiacu končno popolnoma prešla prejšnja bojazen in se je brez pridržka vdal splošni veselosti.

Toda naj so vina še tako imenitna in naj nudi kuhinja tudi najizbornejše stvari, pa vendar pride, in sicer tem gotoveje še po večurni pojedini, čas, ko mora tudi najvztrajnejši odložiti orožje.

Bilo je že šest ura, ko je družba vstala in stopila zopet k oknu.

— Lopov ima, kot se zdi, sodniku veliko povedati. Ali nas morda hoče celo čez noč zadržati tu? — je vprašal Lancenis, ko je videl, da je krvniški oder še vedno prazen.

— Da bi noč prebila tu? Ne, jaz ne bom čakala tako dolgo tu. Če do polnoči ne bo še usmrtitve, poprosim Lozerila, da me spremi domov, — je dejala gospa de Brageron.

— Upajmo torej, gospa markiza, da Cartouche konča svojo izpoved pred polnočjo, — je odgovoril Ravannes.

— Torej počakajmo.

Tako je minila nadaljna ura, tekom katere je družba dražila predsednico, ki je ostala za mizo pred pravcato goro kolačev in slaščic.

Končno je prišel trenutek, ko se je Ravannes, kakor je predvidevala markiza, začel dolgočasiti in je dejal:

— Gospoda, predlagam majhno igrico.

— Imenitno! — je vzkliknil de Lancenis.

— Pa bodi! — je menil Cambiac nič hudega sluteč.

De Lozeril je samo pritrjevalno pokimal z glavo. Zdelo se mu je bolje, da predlog ni izšel od njega. Pogledal je skrivaj markizo in opazil je okoli njenih ust-

Kakšen je pravilen račun o rentabiliteti vinogradništva, posnemljemo iz spisa, ki ga je priobčil v »Kmetovalcu« ravnatelj c. k. kmetijske družbe za Kranjsko, gosp. **Gustav Pirc**, torej avtoriteta, poklicanec na polju kmetijstva sploh in vinarstva še posebej: strokovnjak, mož znanja in praktičnih izkustev.

Sestavil je tak račun z ozirom na **Dolenjsko**, a pripominja v knjižici, ki je izšla kot ponatis iz »Kmetovalca«: »Računam seveda s povprečnimi števili. Zato je račun le šematičen, kajti za vsako kmetijo posebej izdelan račun s konkretnimi števili je lahko v enem slučaju ugodnejši, a v drugem slučaju znatno neugodnejši. Sestava popolnega in pravilnega računa kake dolenjske kmetije, spojene z vinogradništvom, bi bila pretežavna, prezamudna in preobširna. Zato sem izbral najkrajšo pot ter sem vzel za podlago računa 1 ha velik vinograd z domnevkom, da je vsa kmetija lastnika takega vinograda podrejena vinarstvu kot glavni panogi vsega obrata. Če bi drugače računal in prenašal stroške raznih računov kmetije na račun vinograda, t. j. če bi pravilno kontiral, bi samoobsebi umevno prišel do celo veliko višjih stroškov pridelovanja 1 litra vina.

Za podlago množine dela sem vzel delovne dni v akordu, ki so, kakor znano, izdatnejši kakor delovni dnevi dninarjev. Računal sem pa vseeno, da dninar na dan toliko naredi, kakor akordni delavec, kar seveda ni res, kajti on naredi veliko manj, in sedaj ob vojni še celo manj, ker imamo opraviti s slabšimi delavci, zlasti z ženskami in z mladino, ki zbog slabe prehrane ne more zmagati tistega dela, kakor moški delavec z dobro prehrano pred vojno. Pred vojno se je računal delovni dan v akordu po 2 K in če ga računam sedaj po 5 K pri današnjih dninarjih, ni to preveč, ker toliko se mora plačati ne glede na veliko slabše delo. Pravilno bi moral vzeti veliko več delovnih dni, a ostal sem pri isti množini kakor pred vojno.

Na to sledi račun 1 ha vinograda odpadle glavnice. Cenitev (inventura), če je vinarstvo glavna panoga in so ostale panoge kmetijstva vinarstvu podrejene. In sicer velja ta inventura za prvi januar tistega leta, ko je po trtni uši uničeni obnovljeni vinograd že pričel roditi.

	Kron
1. Nepremičnine.	
Stavbna glavnica: delež hiše (ki ga je vpisati na račun vinarstva) kleti itd. . .	2000'—
Zemljiška glavnica, in sicer vrednost 1 ha zemlje uničenega vinograda pred obnovljenjem	2000'—
2. Premičnine.	
Ostanek vrednosti vinogradniškega inventarja pred obnovljenjem vinograda; vrednost popolnega inventarja tisto leto, ko vinograd začenja roditi; vrednost raznega novega orodja, 10.000 komadov novih trsnih kolov, obratna glavnica v gotovini, trsna glavnica (to so stroški naprave novega vinograda in stroški obdelovanja prva tri leta, dokler vinograd ne rodi)	5941'—
Vsa vrednost inventarja, oziroma obratna glavnica .	14.841'—

V posebnem sestavku podaja g. Pirc podrobne postavke trsne glavnice.

2. Stroški obdelovanja vinograda, trgatve, naprave vina od 1 ha vinograda v letu 1916, ki jih g. Pirc specifira z označenjem delovnih dni po 5 K (s petkronsko dnevno mezdo)	2342'—
3. Celotni stroški pridelovanja vina za prodajo na Dolenjskem na 1 ha l. 1916 ceni na	4048'—

Množino pridelka pa je izračunal na 1 hektaru okroglo na 16 hektolitrov, po odbitku izgub na pridelku vsled vremenskih nezgod, nedostatnosti škropljenja, pomanjkljivosti kletarstva, bolezni, lastne potrebščine in one za delavstvo, bire.

Na podlagi tega šematičnega računa prihaja Pirc do rezultata, da na hektoliter vina prihaja 253 K stroškov ob 5 kronski dnevni mezdi: povdarja, da vsaka krona dnevne mezde više ali niža pridelovalne stroške pri hl za 22½ kron. Istotako pa da ni govora o manjših pridelovalnih stroških, če posestnik sam s svojci dela v vinogradu. Kajti, četudi nima za to delo izdatkov v gotovini, vendar izkazuje pravilen račun kmetije, da domače delo najmanje toliko stane (ako ne več), kolikor najeto.

Pirc izvaja:

Pravijo, da je sedaj ob vojni primerni »meščanski« dobiček pri kaki kupčiji 10% od nabavnih stroškov blaga. Prav tako; privoščim »meščanu« ta dobiček pri njegovih kupčijah, ki jih dela danzadnevom in zraven prevede svojo obratno »glavnico« na leto ne enkrat, ampak večkrat, morda celo dvanajstkrat, a za kmetovalca »državljana« ob sedanji draginji ni primeren »dobiček državljana« samo 10%, če more le enkrat na leto prodati svoj pridelek in ima poleg tega računiti z riziko, ki je trgovec ali obrtnik nima.

Ali je pri obratni glavnici vinarstva v znesku 14.800 K res primeren celoletni dobiček pri 16 hl pridelanega vina dobrih 400?! Prav gotovo ne.

Kdo pa je dolenjskemu vinogradniku povrnil večmilijonsko škodo, ki so mu jo naredili trtna uš, **nesrečna vinska klavzula v korist poštenjakoviču Lahu in vinska kriza.** Kdo mu povrne škodo drugo leto, ko ne bo imel dovolj modre galice in prav nič žvepla?!

To so refleksije, ki spravljajo vsakega mislečega človeka v zadrego, če mora uveljavljati svoje mnenje po kakem kopitu, ki ga je kdo v naglici zrezljal, ne da bi upošteval velikanske razlike med raznimi panogami produkcije vobče in v trgovini posebej.

Aprovizacijske stvari.

Popravek.

V včerajšnji objavi o živilih aprovizacijske komisije, ki se bodo dobivala ta teden, je bilo pomotoma rečeno, da se bodo dobivala po štiri jajca na osebo. V resnici je določenih **pet** jajec na osebo in teden.

* * *

Razdeljevanje novih izkaznic za kruh, moko, sladkor, maščobo in kavo.

V soboto, 21. t. m., se je pričelo razdeljevanje izkaznic za kruh in moko za 82.—83. in 84.—85. teden, izkaznic za za sladkor, veljavnih od 1. do 31. majnika, ter uradnih izkaznic za maščobo za 33.—36. teden. Obenem se razdele tudi izkaznice za kavo, veljavne do 6. junija t. l. Izkaznice se bodo dobivale pri krušnih komisijah v uradnih urah od sobote, 21. t. m., do sobote, 28. t. m. (nedelja, 22. t. m., je izvzeta). Občinstvo naj se pri sprejemu izkaznic prepriča o številu izkaznic in ali so opremljene z uradnim pečatom, ker so izkaznice brez pečata neveljavne.

Občinstvu se ponovno priporoča, **naj ne odtrgava odrezkov od izkazničnih matic,** temveč da izroča prodajalcem cele izkaznice; da prodajalec sam odreže toliko odrezkov, kolikor jih je treba za kupljeni kruh.

Domače vesti.

Smrtna kosa. V Ljubljani je **umrla** soproga odvetnika g. dr. Božidarja Voduška, ga. Minka Voduškova. Splošno spoštovani narodni rodbini naše iskreno sožalje.

Odškodnine za oddane kovine. Anagrafični urad v ulici Sanità št. 25, bo danes izplačeval odškodnine za vse komisije in sicer na vsa potrdila do štev. 2000.

Dajte nam ribe, gotove hrane! Uradna »Smotra Dalmatinska« prinaša pod tem vzklikom člančič, ki velja tudi za naše ljudstvo, posebno v Istri. Naglaša, koliko brige, truda, troška in časa treba, predno si zredil žival, ali pridelal kaj iz zemlje, dočim se riba sama redi v vodi za grižljej človeku. Danes je morje polno rib, velikih in malih. V treh letih vojne dobe, nelovenja, so se ribe jako pomnožile. Vse morje vre od njih. Tu je gotove hrane, a narod trpi pri tem pomanjkanje. Da je ribičev in mrež, izginil bi glad iz našega primorja. »Daj, namestnik, pomagaj in Bog ti pomore!« Preskrbi obmorcem mrež, daj jim ribičev! Za drugo te ne vprašamo. V današnji potrebi ni treba ribi zabele. Moremo jo speči na oglju, moremo jo skuhati v vodi, posuti s soljo in hrana je gotova! Pa tudi soli nam primanjkuje. Preskrbi nam je, namestnik! Pomagaj gospodarjem do mrež! Beda nas preganja, da kličemo k tebi za pomoč! Sram nas je, ali: ko je dogorelo — treba govoriti. Primorci nimamo mleka, da bi otroku zavreli sirotke. Želje še ni pognalo. Ti meseci so najhujši. Vse upe stavljamo v klice na pomoč.«

Velja tudi za naše obmorske kraje in — poklicane faktorje v njih!

Nabirajte star papir! Centralno društvo časniških podjetij nam je doposlalo poziv do državljanov, naj nabirajo star papir. Skoro triletno trajanje svetovne vojne in vse žnjo spojene težave so na mnogih poljih dovedle do tega, da treba za naše čete na fronti in tudi za zaledje posegati, po nadomestkih vseh vrsti, ki se poprej niso, ali pa le malo uporabljali. Tako važno nadomestilo je — kakor bi se to čudno zdelo — vsak košček starega papirja. Iz tega more industrija izdelovati vrsto predmetov, ki se nujno potrebujejo, kakor n. pr. kartone za patrone, predmete za artilerijske namene vseh vrst, strešni lep, ki daje nastaniščem vojakov na bojišču, bolnišničnim barakam itd. toplote in zaščite, potem papir za zavijanje, v katerem se pošilja možu na bojišču vsega, kar potrebuje, in tisočero drugih stvari. Izpoznavši važnost starega papirja, je naša vlada ustanovila komisijo za star papir. (Dunaj I., Wipplingerstrasse 24). Potreba starega papirja se je jako pomnožila, dočim se je nabiranje skrčilo vsled pomanjkanja delavcev in prometnih težav. — Doslej je nedostajalo organiziranega nabiranja, sosebno na drobno in najdrobneje. Pri tovarniških obratih, pri velikih in malih trgovcih, odvetnikih, notarjih, v gospodinjstvih se nahaja star papir, letniki časopisov, stara pisma, škatlje, kartoni, gospodarske in gospodinjske knjige, stari šolski zvezki itd. itd. Vse te zaloge treba izkoristiti na korist splošnosti. Istotako je povsod odpadkov od papirja in kleja. Sedaj se ustvarja za vso Avstrijo organizacija, ki se bo vzlic vsem težavam trudila, da se bodo vse take zaloge nabirale in dovajale k porabi za vojne namene. Mej tem pa naj se ne izgubi več niti en kilogram starega papirja. Ta materijal naj vsakdo skrbno hrani, dokler ne bo pozvan, da ga odda. Za vsak nasvet za praktično izvajanje nabiranja po posameznih mestih in krajih bo rečena komisija hvaležna. Ker more komisija razpolagati le z najmanje 5000 kg zavitega in za odpošiljatev pripravljenega papirja, se priporoča, da začne privatno delovanje in naj odpošilja množine od 5000 kg višje. Za star papir so določene primerne cene, tako, da se nabiranje izplača. Vsakdo pa se more tudi odreči plačila in oddati svoj papir v vojnoskrbne, ali druge dobrodelne namene. Komisija za star papir pojde vsem takim organizacijam na roko v vsakem pogledu. Legitimna trgovina s starim papirjem pa ni dotaknjena po tem novem nabiranju. Državljani! Nabirajte star papir!

To in ono.

Ruska cerkev o revoluciji. Škof Andrej, ki ga je provizorična vlada imenovala za mitropolita petrograjskega, je priobčil v listu »Ruskija Vjedomosti«, članek, kjer razlaga položaj pravoslavne cerkve po revoluciji. Najprej skuša pomiriti tiste vernike, ki s eboje, da bi z izpovedjo za revolucijo prelomili kako prisego. Odpoved Nikolaja II. je odvezala podanike od prisege zvestobe. V neki pravoslavni cerkveni pesmi je verz: »Če si prisegel, ali ne v dobro, je bolje zate, da prisego prelomiš«. Pri tem spominja škof na odpor nekdanjega moskovskega mitropolita Filipa proti carju Ivanu Groznemu. Vzrok padca prejšnje vladavine vidi škof v tem, da je postala nemoralična in gresna. Samodržtvo da se je izrodilo v razbrzdanost in samovoljo. »Proti temu so nastopili nekoč sijajni, moralično čisti krščanski filozofi, ki jih imenujejo slavofile. Spominjali so ruske carje na to, da je njihovo samodržtvo liberalno nasilje, ki ni možno brez jamstva za osebo, brez svobode vesti in svobode besede. Ali vse je ostajalo pri starem in carji so mislili samo na surovo silo, mesto da bi slušali vest. Pod krinko skrbi za cerkev se je izvajal tajen, ali tem nevarneji pritisk na cerkev.« Tako piše škof in nadaljuje, da se je cerkev ponižala v sužinjo in se je porušila nje katoliška podlaga, temelječa na konciljski ustavi. Končno se je štelo skoro v zločin, če se je le pisalo o kakem koncilu. Vsled tega se je staroverstvo popolnoma ločilo od pravoslavne cerkve in sta se razvila tuđi sektarstvo in socijalizem. »Vsi ti pojavi so jako užaljivi; vsi so posledice stiske cerkve in izgube nje samoizpoznavanja in njenega občanskega življenja.« Zadnja tri leta da so — trdi škof — cerkev naravnost z nogami teptali in na nje mesto postavili potepače, sleparje, izsiljevalne starce itd. Tako je moral priti božji sodni dan. — »Sedaj stojimo — piše škof nadalje — pred najogromnejimi možnostmi v zgodovini Rusije in nje cerkve. Mislim na zopetno združenje staroverne cerkve s pravoslavno.« Krivdo na tej ločitvi cerkve pripisuje škof »nezaslišani krutosti« Petra Velikega, ter pozivlja voditelje pravoslavne cerkve »naj spokorno priznajo dvestoletno zmoto.« — Predvsem mora pravoslavna hierarhija priznati svoj greh, mora reči: Odpustite nam, vi bogoljubni, bogaboječi bratje staroverci, odpustite nam našo malodušnost, odpustite nam, da se nismo odločili, da bi vzeli na-se mučeništvo, da smo svet apostola, naj se podrejamo zakoniti oblasti, tolmačili v nespametnem smislu. Kot odgovor na to morajo staroverci zastaviti vse svoje velikodušje in izreči besedo ljubezni, sveto besedo splošnega odpuščenja.« Škof Andrej pričakuje od obnovljenja cerkve tudi povrnitve socijalistov h krščanstvu. Meni, da so socijalisti v globini duše iskreni krščani, čiste narave, ki iščejo resnice, ki je pa še niso našli, ki so na mestu cerkve izpoznali le resort Pobjedonoščeva, nič podobneji cerkvi, nego je bil Pobjedonoščev sam podoben svetniku.«

† **Dr. Ljudevit Zamenhof — izumitelj esperanta.** V Varšavi je umrl te dni dr. Ljudevit Zamenhof, svetovnoznani izumitelj esperanta. Med vsemi izumitelji svetovnih jezikov je imel ta poljski zdravnik, ki je bil rojen l. 1859 v Białystoku, največji uspeh. Zamenhofov umetni jezik, obstoječ večjidel iz romanskih in germanskih debel, si je kljub vsem predsodkom pridobil izmed vseh sličnih poizkusov v kratkem času še največ pristašev. Esperanto je namreč za vsakega, ki razume po en romanski in germanski jezik, jako lahko razumljiv in lahko naučljiv. Vse to je seveda mnogo bolj pripomoglo h njegovemu razširjenju kakor morda potreba po splošnem mednarodnem prometnem jeziku, ki obstoja že od babilonske zmešnjave. Vsekakor je Zamenhof doživel močno procvitanje svojega izuma. Skoro po vsem svetu so nastala esperantska društva, razvilo se je celo esperantsko časopisje in precej obsežna literatura.

DAROVI.

Darovi, došli cesarskemu komisarju. Ravnateljstvo mestne višje realke K 13794, prispevek učencev za mesec marc, in sicer polovico za Rdeči križ in polovico za vdove in sirote padlih vojakov; K 28'50 kot prispevek učiteljskega zbora in podrejenih uslužbencev za mesec april, in sicer za vdove in sirote padlih vojakov. Finančni svetnik Gvidon pl. Fischer in soproga K 20 za vdove in sirote ob soški fronti padlih vojakov.

Za vojne invalide je dr. Evgen Brunner izročil primorski deželni komisiji za vračajoče se vojnike znesek K 1000.

Iz Sežane. Javili smo že v izdanju »Edinosti« od 17. t. m., da je g. šolski nadzornik M. Kante nabral 176 K za družbo sv. Cirila in Metoda. To svoto so darovali: Adamič Viktor K 4, Bandel Franc K 2, Bekar Anton K 2, Bekar Leopold K 2, Berginec Anton K 2, Brear France K 2, Bekar France K 2, Brelich Gregor K 2, Brezigar K 2, Bunc Karel K 2, Caharija Ivan K 3, Cotič Alojzij K 2, Černe Filip K 2, dr. Dolenc Ščitomer K 10, Doljak Janko K 2, Glažar Josip K 4, Fakin Anton K 4, Jazbec Vinko K 2, Kante Matko K 5, Kocijan Ludovik K 2, Komel K 2, Kontelj Josip K 2, Macarol Andrej K 5, Macarol Anton K 2, Mahnič France K 2, Mahorčič Ludovik K 2, Mihelčič K 2, X K 4, Pagon Franc K 3, Pahor Franc K 2, Pahor Josip K 2, Peric K 3, Peternel Peter K 10, Pirec Mirko K 2, Pirjevec Anton K 6, Pirjevec Josip st., K 2, Pirjevec Peter K 4, Premru Maks K 4, Rajgelj Franc K 2, Rožič Ivan K 2, Slabanja Adolf K 2, Schiffrer Franc K 2, Štolfa Alojzij K 4, Štolfa Franc K 5, Štolfa Ivan K 2, Strekelj Alojzij K 2, Šubic Milan K 2, Švara Alojzij K 4, Šturm K 2, Trampuž Ivan K 4, dr. Verčon-Ivan K 5, Žnidaršič Marko K 4, Meržek Andrej K 6, Lukman Franc K 4, Kodrič Srečko K 4, Vrečko Zini K 3. Skupaj K 176.

Izdaja novih delnic Ljubljanske kreditne banke. Občni zbor Ljubljanske kreditne banke, ki se je vršil dne 29. marca t. l., je sklenil, zvišati delniško glavnico od K 8,000.000'— na K 10,000.000'—. Upravni svet banke je določil za izvršitev te transakcije čas od 1. do 30. aprila t. l. Lastniki starih delnic imajo pravico, subskribirati na 4 stare delnice 1 novo za kurz K 430'—. Delnice, katere ne bodo podpisane od dosedanjih delničarjev, nudi banka novim subskribentom za kurz K 455'—. Natančni pogoji so razvidni iz inserata uvrščenega v našem listu včeraj, v nedeljo, dne 22. t. m., na katerega opozarjamo p. t. interesente.

Z ozirom na važno stališče, ki je zavzema Ljubljanska kreditna banka v našem narodnogospodarskem življenju, bi bilo želeti, da si domači kapitalisti zagotovijo čimvečje število delnic tega cvetočega zavoda.

ČEŠKO - BUĐJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja **v ulici delle Poste štev. 14**, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. — Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Gospodična s licejsko naobrazbo, govori in piše slovensko, nemško in francosko ter zadostno angleško išče primerne službe. Naslov pove Ins. odd. Edinosti.

Izboren malinovec, iz čist[i] a sadu, v sodčkih po 130 kg prodam[o] o zmernih cenah še par dni. Parčina, skladišče [v] Gelsi št. 10 od 11—12 in od 4—5. 3067

Kupuje se cunje bele, barv[ne] ,pokrivala, pleteнine, nerabne oblek[e] vrv in žaklje. — Skladišče ul Geppa 16, Nacson 1073

Gospodična zmožna slovenskega, italijanskega in deloma nemškega jezika išče službo v kakšni pisarni. — Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št. 1066.

Dve lepi sobi se odda najrajši kakemu častniku. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod št. 1064. 1064

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10. 407

Gospodična zmožna hrvatske, italijanske in nemške korespondence ter je izvrstna stenografinja išče primerno službo. Naslov pove Ins. odd. Edinosti pod „št. 1051“.

Baker, medenino in druge kovine
kakor tudi vsakovrstne železnine
kupuje
MARCELLO SCABAR
Trst - Ulica Vienna 17.

Kabaret-Varietè MAXIM
Trst - Via Stadion 10 - Trst
Odprt od 8½ zvečer naprej
Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

TOKA
TRST ul Molino piccolo 19.
(na vogalu ulice Torrente)
Slavnemu občinstvu!
Uljudno naznanjam, da sem založil krasno vspeli doprsni
KIP
našega mladega in ljubljenega
cesarja
KARLA I.
Cena mu je K 16.—
Po pošti pošiljam le na povzetje
Z odličnim spoštovanjem
J. ŠTOKA.

JADRANSKA BANKA
Trst, Via Cassa di Risparmio štev. 5 (Lastno poslopje)
Kapital in rezerva K 8,890.000·—
Filijalke: Dunaj Tegethofstrasse 7—9, Dubrovnik, Kotor, Ljubljana, Metković, Opatija, Split, Šibenik, Zara.
Vloge na knjižice 3½% Vloge na knjižice
od dneva vloge do dneva vzdiga. Rentni davek plačuje banka svojega. Obrestovanje vlog na tekočem in žiroračunu po dogovoru. Akreditivi čeki in nakaznice na vsa tu- in inozemska tržišča. — **Kupuje in prodaja:** vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, prijoritete, delnice, srečke itd. — **Valute in devize, predujmi** na vrednostne papirje in blage ležeče v javnih skladiščih. **Safe deposits promese.** — Prodaja srečk razredne loterije. Zavarovanje vsakovrstnih papirjev proti kurzni izgubi, revizija žrebanja srečk itd. brezplačno. Stavbni kredit, rembours krediti. Bozna naročila. — — Inkaso. — — **Menjalnica.** — — **Eskompt menic.**
Telefoni: 1463, 1793 in 2676. Brzojavi: JADRANSKA.
Uradne ure: od 9 do 1 popoldne

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
registrovana zadruga z omejenim poroštvom
TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST
(v lastni hiši) vhod po glavnih stopnjicah.

POSOJILA DAJE
za vknjižbo 5½%
na menice po 6%
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru
ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po
4%
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Rentni davek plačuje zavod sam. — Vlaga se lahko po ena krona. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE) HRANILNE PUŠICE.)

Poštno hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952
Ima varnostno celico (safe deposits) za shrambo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varne proti ulomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.
STANJE VLOG NAD 10 MILIJONOV KRON.
Uradne ure: od 9 do 12 dop. in od 3 do 5 pop. Izplačuje vsak delavnik ob uradnih urah

nic smešek, ki ga ji je izzval začetek razvoja po njej zasnovanega načrta.

Tekom prvih dveh ur je de Cambiac priigral veliko svoto; potem se je pa sreča nagnila k Lozerilu, ki je kmalu izpraznil mizo.

De Cambiac je hotel pričakati preobrata v igri in se je vedno vneteje boril proti Lozerilovi sreči. Tako je minila noč, in sreča se je vedno menjavala. Ko je že napočil dan, je Cambiaca končno utrudilo to vedno menjavanje, in potrojil je svojo postavko.

— Za tako svoto pa ne igram, — je menil de Lancenis in je vstal.

— In mene ste osušili, — je dejal Ravannes ter tudi vstal.

Igro sta nadaljevala de Lozeril in de Cambiac sama, ona dva sta ji pa sledila z zanimanjem.

Tedaj je markiza neopaženo smuknila iz sobe.

Kar se tiče obeh ostalih dam, je ena spala v kotu sobe, dočim je predsednica zaspala pred krožnikom sladke kreme..... na bojišču časti!

— Sto zlatnikov na pošteno besedo! — je vzkliknil de Cambiac v mrzlični razburjenosti, ker ni imel več denarja.

Pol ure pozneje je izgubil že dvanajsttisoč frankov na pošteno besedo.